

pluribus, familiaritas tanta nullo cum hospite, et ea cum officiis ejus multis, tum etiam consuetudine quotidiana sic est aucta, ut nihil sit familiaritate nostra conjunctius. Is cum Romæ annum propè ita fuisset, ut mecum viveret: etsi eramus in magna spe, te meis litteris, commendationeque diligentissimè facturum id, quod fecisti, ut ejus rem, et fortunas absentis tuere; tamen, quòd in unius potestate erant omnia; et quòd Lyso fuerat in nostra causa, nostrisque præsiidiis, quotidie aliquid timebamus: effectum tamen est et ipsius splendore, et nostro, reliquorumque hospitem studio, ut omnia, quæ vellemus à Cæsare impetrarentur. Quod intelliges ex iis litteris, quas Cæsar ad te dedit. Nunc non modò non remittimus tibi aliquid ex nostra commendatione, quasi adepti jam omnia; sed eò vehementius à te contendimus, ut Lysonem in fidem, necessitudinemque tuam recipias. Cujus dubia fortuna timidius tecum agebamus, verentes, ne quid accideret ejusmodi, ut ne tu quidem mederi posses: explorata verò ejus incolumitate, omnia à te studia summa cura peto. Quæ ne singula enumerem, totam tibi domum commendo; in his adolescentem filium ejus, quem C. Memmius Gemellus, cliens meus, cum in calamitate exilii sui Patrensis civis factus esset, Patrensi legibus adoptavit: ut ejus ipsius hæreditatis jus, causamque tueare. Caput illud est, ut Lysonem, quem ego virum optimum, gratissimumque cognovi, recipias in necessitudinem tuam. Quod si feceris, non dubitò quin in eo diligendo, cæterisque postea commendando, idem, quod ego,

sis judicii, et voluntatis habiturus. Quod cum fieri vehementèr studeo, tum etiam illud vereor, ne, si minus cumulatè videberis fecisse aliquid ejus causa, me ille negligentèr scripsisse de se putet, non te oblitum mei. Quanti enim me faceres, cum ex sermonibus quotidianis meis, tum ex epistolis etiam tuis, potuit cognoscere. Vale.

ARGUMENTUM.

Commendat Asclaponem medicum, ut amicum, in doctum, ut fidelem.

M. T. C. Sulpicio S. D.

Asclapone Patrensi, medico utor valdè familiaritèr, ejusque cum consuetudo mihi jucunda fuit, tum etiam ars, quam sum expertus in valetudine meorum: in qua mihi tum ipsa scientia, tum etiam fidelitate, benevolentiaque satisfecit. Hunc igitur tibi commendo: et à te peto, ut des operam, ut intelligat, diligentèr me scripsisse de se, meamque commendationem usui magno sibi fuisse. Erit id mihi vehementèr gratum. Vale.

ARGUMENTUM.

Domum, et rem familiarem M. Æmilii, maximeque C. Hammonium, libertum ejus commendat.

M. T. C. Sulpicio S. D.

M. Æmilius Avianus ab ineunte adolescentia me observavit, semperque dilexit, vir cum bonus, tum perhumanus, et in omni genere officii diligendus. Quem si arbitrarer esse Sicyone, et nisi audirem, ibi eum etiam nunc, ubi ego reliqui, Ci-

byræ commorari; nihil esset necesse, plura me ad te de eo scribere: perficeret enim ipse profectò suis moribus, suaque humanitate, ut sine cujusquam commendatione diligeretur abs te non minus, quàm et à me, et cæteris suis familiaribus. Sed, cum illum abesse putem, commendo tibi majorem in modum domum ejus, quæ est Sycione, remque familiarem, maximè C. Avianum Ammonium, libertum ejus, quem quidèmi tibi etiam suo nomine commendo. Nam cum propterea mihi est probatus, quòd est in patronum suum officio, et fide singulari, tum etiam, quòd in me ipsum magna officia contulit, mihiq; molestissimis temporibus ita fidelitèr, benevolèq; præstò fuit, ut si à me manumissus esset. Itaque peto à te, ut eum Ammonium, et in patroni ejus negotio sic tueare, ut ejus procuratorem, quem tibi commendo, et ipsum suo nomine diligas, habeasque in numero tuorum. Hominem prudentem, et officiosum cognosces, et dignum, qui à te diligatur. Vale.

ARGUMENTUM.

T. Manlium suo Varronisque nomine commendat.

M. T. C. Sulpicio S. D.

T. Manlium, qui negotiatur Thespiis, vehementèr diligo. Nam et semper me coluit, diligentissimeque observavit, et à studiis nostris non abhorret. Accedit eò, quòd Varro Murena magnoperè ejus causa vult omnia. Qui ita existimavit, etsi suis litteris, quibus tibi Manlium commendabat, valdè confideret, tamen mea commenda-

tionem aliquid accessionis fore. Me quidèmi cum Manlii familiaritas, tum Varronis studium commovit, ut ad te quàm accuratissimè scriberem. Gratissimum igitur mihi feceris, si huic commendationi meæ tantum tribueris, quantum cui tribuisti plurimum, id est, si T. Manlium quàm maximè, quibuscumque rebus honestè, ac pro tua dignitate poteris, juveris, atque ornaveris. Ex ipsius præterea gratissimis, et humanissimis moribus, confirmo tibi, eum te, quem soles, fructum à bonorum virorum officiis expectare, esse capturum. Vale.

ARGUMENTUM.

L. Cossinium libertum commendat.

M. T. C. Sulpicio S. D.

L. Cossinio, amico, et tribuli tuo valdè familiaritèr utor. Nam et intèr nosmetipsos vetus usus intercedit, et Atticus nos, et majorem etiam mihi cum Cossinio consuetudinem fecit: itaque tota Cossinii domus me diligit, in primisque libertus ejus L. Cossinius Archialus, homo et patrono, et patroni necessariis, quo in numero ego sum, probatissimus. Hunc tibi ita commendo, ut si meus libertus esset, eodemque apud me loco esset, quo et est apud patronum suum, majore studio commendare non possem. Quare pergratum mihi feceris, si eum in amicitiam tuam receperis; atque eum, quòd sine molestia tua fiat, si qua in re opus ei fuerit, juveris. Id et mihi vehementèr gratum erit, et tibi postea jucundum. Hominem enim summa probitate, humanitate, observantiaque cognosces. Vale.

ARGUMENTUM.

Primum agit gratias Sulpicio, quod se totum Lysoni remisisset. Deinde rogat, ut eundem omnibus officiis, omnique liberalitate complectatur.

M. T. C. Sulpicio S. D.

Cùm antea capiebam ex officio meo voluptatem, quod memineram, quàm tibi diligentèr Lysonem, hospitem, et familiarem meum commendassem: tùm verò, posteaquàm ex litteris ejus cognovi, tibi eum falsò suspectum fuisse, vehementissimè lætatus sum, me tam diligentem in eo commendando fuisse. Ità enim scripsit ad me, sibi meam commendationem maximo adjumento fuisse; quòd ad te delatum diceret, sese contrà dignitatem tuam Romæ de te loqui solitum esse. De qua etsi pro tua facilitate, et humanitate purgatum se tibi scribit esse: tamen primum, ut debeo, tibi maximas gratias ago, cum tantùm litteræ meæ potuerunt, ut, iis lectis, omnem offensionem suspicionis, quam habueras de Lysonè, deponeres: deinde, credas mihi affirmanti, velim; me hoc non pro Lysonè magis, quàm pro omnibus scribere: hominem esse neminem, qui unquam mentionem tui sine tua summa laude fecerit, Lyso verò cum mecum propè quotidie esset, unaque viveret, non solùm quia me libentèr audire arbitrabatur, sed quia libentiùs ipse loquebatur, omnia mi tua et facta, et dicta laudabat. Quapropter etsi à te ità tractatur, ut jam non desideret commendationem meam; unisque se litteris meis omnia consecutum putet: tamen à te peto majo-

rem in modum, ut eum etiam, atquè etiam tuis officiis, liberalitate complectare. Scriberem ad te, qualis vir esset, ut superioribus litteris feceram, nisi eum jam per seipsum tibi satis esse notum arbitrarer. Vale.

ARGUMENTUM.

Hagesaretum breviter, sed accuratè commendat.

M. T. C. Sulpicio S. D.

Hagesaretus Larisæus, magnis meis beneficiis ornatus in consulatu meo, memor, et gratus fuit, meque postea diligentissimè coluit. Eum tibi magnoperè commendo, ut et hospitem, et familiarem meum, et gratum hominem, et virum bonum, et principem civitatis suæ, et tua necessitudine dignissimum. Pergratum mihi feceris, si dederis operam, ut is intelligat, hanc meam commendationem magnum apud te pondus habuisse. Vale.

ARGUMENTUM.

Commendat Mescinii Achaica negotia ex fratris hereditate.

M. T. C. Sulpicio S. D.

L. Mescinius ea mecum necessitudine conjunctus est, quòd mihi quæstor fuit: sed hanc causam, quam ego, ut à majoribus accepi, sempèr gravem duxi, fecit virtute, et humanitate sua justiozem. Itaque eo sic utor, ut nec familiaritùs ullo, nec libentiùs. Is quamquàm confide-

re videbatur, te sua causa, quæ honestè posses, libentè esse facturum: magnum tamen esse speravit apud te meas quoquè litteras pondus habituras. Id cum ipse ita judicabat: tum pro familiari consuetudine sæpè ex me audierat, quam suavis esset inter nos, et quanta conjunctio. Peto igitur à te, tanto scilicèt studio, quanto intelligis debere me petere pro homine tam mihi necessario, et tam familiari, ut ejus negotia, quæ sunt in Achaja, ex eo, quod hæres est M. Mindio, fratri suo, qui Elide negotiatus est, explices, et expedias tum jure, et potestate, quam habes, tum etiam auctoritate, et consilio tuo. Sic enim præscripsimus iis, quibus ea negotia mandavimus, ut omnibus in rebus, quæ in aliquam controversiam vocarentur, te arbitro, et quod commodo tuo fieri posset, te disceptatore uterentur. Id ut honoris mei causâ suscipias, vehementè te etiam, atquè etiam rogo. Illud præterea, si non alienum à tua dignitate putabis esse, feceris mihi pergratum; si qui difficiliore erunt, ut rem sine controversia confici nolint, si eos, quandò cum senatore res est, Romam rejeceris. Quod quò minore dubitatione facere possis, litteras ad te à M. Lepido consule, non quæ te aliquid juberent, (neque enim id tuæ dignitatis esse arbitramur) sed quodammodò, quasi commendatitias sumpsimus. Scriberem, quam id beneficium benè apud Mesicinium positurus esses, nisi et te scire considerem, et mihi peterem; sic enim velim existimes, non minùs me de illius re laborare, quam ipsum de sua. Sed cum illum studeo quam facillimè ad suum pervenire, tum illud laboro: ut non mini-

mum hac mea commendatione se consecutum arbitretur.

ARGUMENTUM.

Gratias agit Sulpicio, quod Æmilium Avianum liberaliter, honorificeque tractasset, eundemque de-nudò commendat: laudat in extremo Servium filium.

M. T. C. Sulpicio S. D.

Licèt eodem exemplo sæpiùs tibi hujus generis litteras mittam, cum gratias agam, quòd meas commendationes tam diligentè observes: quòd feci in aliis, et faciam, ut video, sæpiùs: sed tamen non parcam operæ, et, ut vos in vestris formulis, sic ego in epistolis de eadem re alio modo. C. Avianus igitur Hammonius incredibiles mihi gratias per litteras egit et suo, et Æmilii Aviani, patroni sui, nomine. Nec liberaliùs, nec honorificentius potuisse tractari, nec se præsentem, nec rem familiarem absentis patroni sui. Id mihi cum jucundum est eorum causa, quos ego tibi, summa necessitudine, et summa conjunctione adductus, commendaveram, quòd M. Æmilius unus est ex meis familiarissimis, atquè intimis, maximè necessarius, homo et magnis meis beneficiis devinctus, et propè omnium, qui mihi aliquid debere videntur, gratissimus: tum multò jucundiùs, te esse in me tali voluntate, ut plus prosis amicis meis, quam ego præsens fortassè prodessem: credo, quòd magis ego dubitarem, quid illorum causâ facerem, quam tu, quid meâ: sed hoc non dubito, quin existimes mihi esse gratum: illud te rogo, ut illos quoquè gratos homines esse putes, quòd ita esse ti-

bi promitto, atque confirmo. Quarè velim, quid quid habent negotii, des operam, quod commo- do tuo fiat, ut, te obtinente Achajam, conficiant. Ego cum tuo Servio jucundissimè, conjunctissimè- que vivo, magnamque cum ex ingenio ejus, sin- gularique studio, tum ex virtute et probitate vo- luptatem capio. Vale.

ARGUMENTUM.

Agit gratias de Mescinio humanissimè tractato: rogatque, ut sua in eum beneficia, quibus rebus possit, augeat; commendat etiam lacedæmonios.

M. T. C. Sulpicio S. D.

Etsi libentè petere à te soleo, si quid opus est meorum cuipiam: tamen multò libentiùs gra- tias tibi ago, cum fecisti aliquid commendatione mea: quod semper facis. Incredibile est enim, quas mihi gratias omnes agant, etiam mediocri- tèt à me tibi commendati. Quæ mihi omnia gra- ta, sed de L. Mescinio gratissimum. Sic enim est mecum locutus, te, ut meas litteras legeris, sta- tim procuratoribus suis pollicitum esse omnia, multò verò plura, et majora fecisse. Id igitur (pu- to enim etiam, atque etiam mihi dicendum esse) velim existimes mihi te fecisse gratissimum. Quod quidem hoc vehementiùs lator, quòd ex ipso Mes- cinio te video magnam capturum voluptatem. Est enim in eo cum virtus, et probitas, et summum of- ficium, summaque observantia; tum studia illa nos- tra, quibus antea delectabamur, nunc etiam vivi- mus. Quòd reliquum est, velim augeas tua in eum beneficia omnibus rebus, quæ te erunt dignæ:

sed duo, quæ te nominatim rogo: primùm, ut, si quid satisfandum erit, ampliùs eo nomine non peti cures, ut satisdetur fide mea: deindè, cum fe- rè consistat hæreditas in iis rebus, quas avertit Oppia, quæ usor Mindii fuit, adjuves, in easque rationem, quemadmodum ea mulier Romam per- ducatur. Quòd si putarit illa fore, ut opinio nostra est, negotium conficiemus. Hoc ut asse- quamur, te vehementè etiam, atque etiam rogo. Illud, quòd suprà scripsi, id tibi confirmo, in meque recipio, te ea, quæ fecisti Mescinii causâ, quæque feceris, ita benè collocaturum, ut ipse judices, homini te gratissimo, jucundissimo be- nignè fecisse. Volo enim ad id, quòd meâ cau- sa fecisti, hoc etiam accedere. Nec lacedæmonios dubitare arbitror, quin ipsi sua, majorumque suo- rum auctoritate satis commendati sint fidei, et justitiæ tuæ: et ego, qui te optimè novissem, non dubitavi, quin tibi notissima et jura, et merita populorum essent. Itaque, cum à me pete- ret Philippus lacedæmonius, ut tibi civitatem commendarem; etsi memineram, me ei civitati om- nia debere; tamen respondi, commendatione la- cedæmonios apud te non egere. Itaque sic velim existimes, me omnes Achajæ civitates arbitrari pro horum temporum perturbatione felices, quòd tu iis præsis: eundemque me ita judicare, te, quòd unus optimè nosset, non nostra solùm, sed etiam Græciæ monumenta omnia, tua spontè ami- cum lacedæmoniis et esse, et fore. Quarè tantum à te peto, ut, cum ea facies lacedæmoniorum cau- sa, quæ tua fides, amplitudo, justitia postulat; his si tibi videbitur, significes, te non molestè

ferre, quòd intelligas, ea, quæ facias, mihi quòque grata esse. Pertinet enim ad officium meum, eos existimare, curæ mihi suas res esse. Hoc te vehementer etiam, atque etiam rogo. Vale.

ARGUMENTUM.

Diligentissima commendatio Capitonis pro hereditate Antistii.

M. T. C. L. Planco S. D.

Non dubito, quin scias, in iis necessariis, qui tibi à patre relictis sunt, me tibi esse vel conjunctissimum, non iis modò causis, quæ speciem habent magnæ conjunctionis, sed iis etiam, quæ familiaritate, et consuetudine tenentur; quam scis mihi jucundissimam cum patre tuo, et summam fuisse. Ab his initiis noster in te amor profectus auxit paternam necessitudinem, et eò magis, quòd intellexi, ut primùm per ætatem iudicium facere potueris, quanti quisque tibi faciendus esset, me à te primis cœptum esse observari, coli, diligi. Accedebat non mediocre vinculum cum studiorum, quod ipsum est per se grave, tum eorum studiorum, earumque artium, quæ per se ipsæ eos, qui voluntate eadem sunt, etiam familiaritate devinciunt. Expectare te arbitror, hæc tam longè repetita principia quò spectent. Id primùm ergò habeto, non sine magna, justaque causa hanc à me commemorationem esse factam. C. Atejo Capitone utor familiarissimè. Notæ tibi sunt varietates meorum temporum. In omni genere et honorum, et laborum meorum et animus, et opera, et auctoritas, et gratia, etiam res fa-

miliaris C. Capitonis præstò fuit, et paruit et temporibus, et fortunæ meæ. Hujus propinquus fuit T. Antistius. Qui cum sorte quæstor Macedoniam obtineret, nequè ei successum esset, Pompejus in eam provinciam cum exercitu venit. Facere Antistius nihil potuit. Nam si potuisset, nihil ei fuisset antiquius, quàm ad Capitonem, quem ut parentem diligebat, reverti; præsertim cum sciret, quanti in Cæsarem faceret, semperque fecisset. Sed oppressus, tantum attigit negotii, quantum recusare non potuit. Cum signaretur argentum Apolloniæ, non possum dicere, eum præfuisse, neque possum negare, eum affuisse, sed non plùs duobus, aut tribus mensibus. Deindè abfuit à castris: fugit omne negotium. Hoc mihi, ut testi, velim credas. Meam enim ille mœstitiam in illo bello videbat: mecum omnia communicabat. Itaque addidit se in intimam Macedoniam, quò potuit longissimè à castris, non modò ut non præset ulli negotio, sed etiam ut ne interesset quidè. Is post prælium se ad hominem necessarium A. Plancium in Bithyniam contulit. Ibi eum Cæsar cum vidisset, nihil asperè, nihil acerbè dixit; Romam jussit venire. Ille in morbum continuò incidit: ex quo non convaluit. Æger Corcyram venit: ibi est mortuus. Testamento, quod Romæ Paulo, et Marcello COSS. fecerat, hæres ex parte dimidia, et tertia est Capito. In sextante sunt ii, quorum pars sine ulla cujusquam querela publica potest esse. Ea est ad H. S. xxx. sed de hoc Cæsar viderit. Te, mi Plance, pro paterna necessitudine, pro nostro amore, et omni cursu nostro totius vitæ simillimo, rogo, à te ità peto, ut majore cura,

majore studio non possim, ut hanc rem suscipias, meam putes esse; enitare, contendas, efficias, ut mea commendatione, tuo studio, Cæsaris beneficio hæreditatem propinqui sui C. Capito obtineat. Omnia quæ potui in hac summa gratia tua, ac potentia à te impetrare, si petivissem, ultrò te ad me detulisse putabo, si hanc rem impetravero. Illud fore tibi adjumento spero, cujus ipse Cæsar esse optimus judex potest: semper Cæsarem Capito et dilexit, et coluit. Sed ipse hujus rei testis est: novi hominis memoriam. Itaque te nil doceo: tantum tibi sumito pro Capitone apud Cæsarem, quantum ipsum meminisse senties. Ego, quod in me ipso experiri potui, ad te deferam: in eo quantum sit ponderis, tu videbis; quam partem in re-pub. causamque defenderim; per quos homines, ordinesque steterim, quibusque munitus fuerim, non ignoras. Hoc mihi velim credas: si quid fecerim hoc ipso in bello minus ex Cæsaris voluntate, quod intellexerim scire ipsum Cæsarem me invitissimum fecisse: id feci aliorum consilio, hortatu, auctoritate: quòd fuerim moderatior, temperatiorque, quàm in ea parte quisquam id me fecisse maximè auctoritate Capitonis: cujus similes si reliquos necessarios habuissem, reipub. fortassè non nihil, mihi certè plurimum profuissem. Hanc rem, mi Plance, si effeceris, meam de tua ergà me benevolentia spem confirmaveris, ipsumque Capitonem, gratissimum, officiosissimum, optimum virum, ad tuam necessitudinem tuo summo beneficio adjunxeris. Vale.

ARGUMENTUM.

L. Manlium in hæreditate fraterna, et omnibus in rebus commendat.

M. T. C. Acilio Procos. S. D.

L. Manlius est Sosis: is fuit Catinensis: sed est unà cum reliquis Neapolitanis civis romanus factus, decurioque Neapoli: erat enim adscriptus in id municipium, antè civitatem sociis, et latinis datam. Ejus frater Catinae nupèr mortuus est; nullam omninò arbitramur de ea hæreditate controversiam eum habiturum: et est hodiè in bonis: sed quandò habet prætereà negotia vetera in Sicilia sua, et hanc hæreditatem fraternam, et omnia ejus tibi commendo, in primisque ipsum, virum optimum, mihiq; familiarissimum, his studiis litterarum, doctrinæque præditum, quibus ego maximè delector. Peto igitur abs te, ut eum, sive adierit, sive non venerit in Siciliam, in meis intimis, maximeque necessariis scias esse: itaque tractes, ut intelligat, meam commendationem sibi magno adjumento fuisse. Vale.

ARGUMENTUM.

Flavium, Pisonis generi sui cum viveret, pernecessarium, commendat.

M. T. C. Acilio Procos. S. D.

C. Flavio, honesto, et ornato equite romano, utor valdè familiaritèr: fuit enim generi mei C. Pisonis pernecessarius, meque diligentissimè observat et ipse, et L. Flavius, frater ejus. Quaproptèr velim honoris mei causa, quibus rebus

honestè, et pro tua dignitate poteris, quàm honorificentissimè, et quàm liberalissimè, C. Flavium tractes. Id mihi sic erit gratum, ut gratiùs esse nihil possit. Sed præterèa tibi affirmo, neque id ambitione adductus facio, sed tùm familiaritate, et necessitudine, tùm etiam veritate, te ex C. Flavii officio, et observantia, et præterèa splendore, atquè inter suos gratiam et magnam voluptatem esse capturum. Vale.

ARGUMENTUM.

Commendat duos hospites suos Alesinos.

M. T. C. Acilio Procos. S. D.

In Alesina civitate tam lauta, quàm nobili, conjunctissimos habeo et hospitio, et familiaritate M. et C. Clodios, Archagatum, et Philonem. Sed vereor, ne, quia complures tibi præcipuè commendo, exæquare videar ambitione quadam commendationes meas; quamquàm à te quidè cumulatè satisfit et mihi, et meis omnibus. Sed velim sic existimes, hanc familiam, et hos mihi maxime esse conjunctos vetustate, officiis, benevolentia. Quamobrèm peto à te majorem in modum, ut his omnibus in rebus, quantum tua dignitas, fidesque patietur, commodes. Id si feceris, erit mihi vehementissimè gratum. Vale.

ARGUMENTUM.

Libertos, et negotia Nasonis commendat.

M. T. C. Acilio Procos. S. D.

Cn. Otacilio Nasone utor familiarissimè, ita

prorsùs, ut illius ordinis nullo familiarius. Nam et humanitate ejus, et probitate in consuetudine quotidiana magnoperè delector. Nihil jam opus est expectare te, quibus eum verbis tibi commendem, quo sic utar, ut scripsi. Habet is in provincia tuâ negotia, quæ procurant liberti Hilarius, Antigonus, Demonstratus: quos tibi, negotiaque omnia Nasonis non secùs commendo, ac si mea essent. Gratissimum mihi feceris, si intellexero, hanc commendationem magnum apud te pondus habuisse. Vale.

ARGUMENTUM.

Commendat Lysonem, hospitem suum.

M. T. C. Acilio Procos. S. D.

Avitum mihi hospitium est cum Lysonè, Lysonis filio Lilybætano, valdèque ab eo observor, cognovique dignum et patre, et avo: est enim nobilissimâ familiâ; quaproptèr commendo tibi majorem in modum rem, domumque ejus: magnoque opere abs te peto, cures, ut is intelligat, meam commendationem maximo sibi apud te et adjumento, et ornamento fuisse. Vale.

ARGUMENTUM.

Commendat hospitem et familiarem suum Philoxenum.

M. T. C. Acilio Procos. S. D.

C. Avianus Philoxenus antiquus est hospes meus, et præter hospitium, valdè etiam familiaris: quem Cæsar meo beneficio in Novocomenses retulit. No-

men autem Aviani consecutus est, quod homine ullo plus est usus, quam Flaco Aviano meo, quem admodum te scire arbitror, familiarissimo; quæ ego omnia collegi, ut intelligeres, non vulgarem esse commendationem hanc meam. Peto igitur abs te, ut omnibus rebus, quod sine molestia tua facere possis, ei commodes, habeasque in numero tuorum; perficiasque, ut intelligat, has litteras meas magno sibi usui fuisse. Erit id mihi majorem in modum gratum. Vale.

ARGUMENTUM.

Commendat Demetrium Megam in jure civitatis, omnibusque in rebus.

M. T. C. Acilio Procos. S. D.

Cum Demetrio Mega mihi vetustum hospitium est, familiaritas autem tanta, quanta cum Siculo nullo. Ei Dolabella rogatu meo, civitatem à Cæsare impetravit: qua in re ego interfui. Itaque nunc P. Cornelius vocatur; cumque propter quosdam sordidos homines, qui Cæsaris beneficia vendebant, tabulam, in qua nomina civitate donatorum incisa essent, revelli jussisset; eidem Dolabellæ, me audiente, Cæsar dixit, nihil esse, quod de Mega vereretur; beneficium suum in eo manere. Hoc te scire volui, ut eum in civium romanorum numero haberes, cæterisque in rebus tibi eum ita commendo, ut majore studio neminem commendarim. Gratissimum mihi feceris, si eum ita tractaris, ut intelligat, meam commendationem magno sibi ornamento fuisse. Vale.

nil

ARGUMENTUM.

Commendat Hippiam in liberatione bonorum, et omnibus in rebus.

M. T. C. Acilio S. D.

Hippiam, Philoxeni filium, Calactinum, hospitem, et necessarium meum tibi commendo majorem in modum. Ejus bona, quemadmodum ad me delata res est, publicè possidentur alieno nomine contra leges Calactinorum. Id si ita est, etiam sine mea commendatione ab æquitate tua res ipsa impetrare debet, ut ei subvenias. Quoquo modo autem se res habet; peto à te, ut honoris mei causa eum expedias: tantumque ei commodes, in hac re, et in cæteris, quantum tua fides, dignitasque patietur. Id mihi vehementer gratum erit. Vale.

ARGUMENTUM.

Brutii negotia, procuratoresque commendat.

M. T. C. Acilio S. D.

L. Brutius, eques romanus, adolescens omnibus rebus ornatus, in meis familiarissimis est, meque observat diligentissimè: cujus cum patre magna mihi fuit amicitia jam inde à quæstura mea Siciliensi. Omnino nunc ipse Brutius Romæ mecum est: sed tamen domum ejus, et rem familiarem, et procuratores tibi sic commendo, ut majore studio commendare non possim: gratissimum mihi feceris, si curaris, ut intelligat, id, quod ei recepi, hanc meam commendationem sibi magno adjumento fuisse.

ARGUMENTUM.

Commendat Titurnium Rufum.

M. T. C. Acilio Procos. S. D.

Cum familia Titurnia necessitudo mihi intercedit vetus, ex qua reliquus est M. Titurnius Rufus, qui mihi omni diligentia, atque officio est tuendus. Est igitur in tua potestate, ut ille in me satis sibi præsidiū putet esse. Quapropter eum tibi commendo majorem in modum: et abs te peto, efficias, ut is commendationem hanc intelligat sibi magno adjumento fuisse. Erit id mihi vehementer gratum.

ARGUMENTUM.

L. et C. Aurelios fratres commendat.

M. T. C. Q. Anchario, Q. F. Procos. S. D.

L. et C. Aurelios, L. filios, quibus et ipsis, et patre eorum, viro optimo, familiarissimè utor, commendo tibi majorem in modum, adolescentes omnibus optimis artibus ornatos, meos pernecessarios, tua amicitia dignissimos. Si ulla mea apud te commendatio valuit, quòd scio multas plurimum valuisse, hæc ut valeat, rogo. Quòd si eos honorificè, liberalitèrque tractaris, et tibi gratissimos, optimosque adolescentes adjunxeris, et mihi gratissimum feceris. Vale.

ARGUMENTUM.

Gratias agit et suo, et Pompeji nomine de Luccejo benignissimè tractato: eundemque denuò commendat.

M. T. C. Culleolo S. D.

Quæ fecisti L. Lucceii causa, scire te planè volo, te homini gratissimo commodasse: et cum ipsi, quæ fecisti, pergrata sunt; tum Pompejus, quotiescumquè me videt (videt autem sæpissimè), gratias tibi agit singulares. Addo etiam illud, quod tibi jucundissimum esse certò scio, me ipsum ex tua erga Luccejum benignitate maxima voluptate affici. Quòd superest, quamquam mihi non est dubium, quin cum antea nostra causa, nunc jam etiam tuæ constantiæ gratia mansurus sis in eadem ista liberalitate: tamen abs te vehementer etiam, atque etiam peto, ut ea, quæ initio ostendisti, deindeque fecisti, etiam ad exitum augeri, et cumulari per te velis. Id et Luccejo, et Pompejo valdè gratum fore, teque apud eos præclare positurum, confirmo, et spondeo. De rep. deque his negotiis, cogitationibusque nostris perscripseram ad te diligentèr paucis antè diebus, easque litteras dederam pueris tuis. Vale.

ARGUMENTUM.

Luccejum commendat, jam ante commendatum.

M. T. C. L. Culleolo Proc. S. D.

L. Luccejus meus familiarissimus, homo omnium gratissimus, mirificas tibi apud me gratias egit:

cum diceret, omnia te cumulativè, et liberalissimè procuratoribus suis pollicitum esse. Cum oratio tua tam ei grata fuerit, quam gratam rem ipsam existimas fore; cum, ut spero, quæ pollicitus es, feceris? Omnino ostenderunt Bylliones sese Lucejo Pompeji arbitrato satisfacturos. Sed vehementè opus est nobis, et voluntatem, et auctoritatem, et imperium tuum accedere: quod ut facias te etiam, atque etiam rogo. Illudque mihi gratissimum est, quod ita sciunt Luceii procuratores, et ita Lucejus ipse ex litteris tuis, quas ad eum misisti, intellexit, hominis nullius apud te auctoritatem, aut gratiam valere plus, quam meam. Id ut te experiatur, iterum, et sæpius te rogo. Vale.

ARGUMENTUM.

Oppium commendat Gallio in Ciliciam proficiscenti.

M. T. C. Q. Gallio S. D.

Etsi plurimis rebus spero fore, ut perspiciam, quod tamen jam pridem perspicio, me à te amari: tamen nunc ea causâ tibi datur, in qua facilè declarare possis tuam erga me benevolentiam. L. Oppius M. F. Philomeli negotiatur homo mihi familiaris. Eum tibi unicè commendo, eoque magis, quod cum ipsum diligo, tum quod negotia procurat L. Egnatii Rufi, quo ego uno equite romano familiarissimè utor; et qui cum consuetudine quotidiana, tum officiis plurimis, maximisque mihi conjunctus est. Oppium igitur præsentem ut diligas, Egnatii absentis rem ut tueare, æquè à te peto, ac si mea negotia essent. Velim, memoriæ

tua causa, des litterarum aliquid, quæ tibi in provinciam reddantur: sed ita conscribas, ut tum cum eas leges, facile recordari possis hujus meæ commendationis diligentiam. Hoc te vehementè etiam, atque etiam rogo. Vale.

ARGUMENTUM.

Eundem Oppium rursus eidem commendat.

M. T. C. Q. Gallio S. D.

Etsi ex tuis, et L. Oppii, familiarissimi mei litteris cognovi, te memorem commendationis meæ fuisse, idque pro tua summa erga me benevolentia, proque nostra necessitudine minimè sum admiratus; tamen etiam, atque etiam tibi L. Oppium præsentem, et L. Egnatii, mei familiarissimi absentis negotia commendo. Tanta mihi cum eo necessitudo est, familiaritasque, ut si mea res esset, non magis laborarem. Quapropter mihi gratissimum feceris, si curaris, ut is intelligat, me à te tantum amari, quantum ipse existimo. Hoc mihi gratius facere nihil potes. Idque ut facias, vehementè te rogo. Vale.

ARGUMENTUM.

Egnatii, et servum Anchialium, et negotia Appulejo commendat.

M. T. C. Appulejo Proq. S. D.

L. Egnatio uno equite romano vel familiarissimè utor. Ejus Anchialium servum, negotiaque, quæ habet in Asia, tibi commendo non minore

studio, quàm si rem meam commendarem. Sic enim existimes velim, mihi cum eo non modò quotidianam consuetudinem summam intercedere, sed etiam officia magna, et mutua nostra inter nos esse. Quamobrèm etiam, atque etiam à te peto, ut cures, ut is intelligat, me ad te satis diligentè scripsisse. Nam de tua erga me voluntate non dubitabat. Id ut facias, te etiam, atque etiam rogo. Vale.

ARGUMENTUM.

Nostium cohæredem suum commendat.

M. T. C. Appulejo Proquæst. S. D.

L. Nostius Zoilus est cohæres meus, hæres autem patroni sui. Ea re utrumque scripsi, ut et mihi cum illo causam amicitia scires esse, et hominem probum existimares, qui patroni iudicio ornatus esset. Eum tibi igitur sic commendo, ut unum ex nostra domo. Valdè mihi gratum erit, si curaris, ut intelligat, hanc commendationem sibi apud te magno adjumento fuisse. Vale.

ARGUMENTUM.

Egnatium, communem amicum, commendat.

M. T. C. Silio S. D.

Quid ego tibi commendem eum, quem tu ipse diligis? sed tamen, ut scires, eum non à me diligì solùm, verùm etiam amari; ob eam rem tibi hæc scribo. Omnium tuorum officiorum, quæ et multa, et magna sunt, mihi gratissimum fue-

rit, si ità tractaris Egnatium, ut sentiat, et se à me, et me à te amari. Hoc te vehementè etiam, atque etiam rogo. Illa nostra scilicèt ceciderunt. Utamur igitur vulgari consolatione. Quid, si hoc meliùs? sed hæc coràm. Tu fac, quod facis, ut me ames, teque amari à me scias. Vale.

ARGUMENTUM.

Omnes Cyprios, maximeque Paphios commendat.

M. T. C. C. Sextilio Rufo Quæs. S. D.

Omnes tibi commendo Cyprios, sed magis Paphios: quibus tu quæcumque commodaris, erunt mihi gratissima. Eoque facio libentiùs, ut eos tibi commendem, quod et tuæ laudi, cujus ego fautor sum, conducere arbitror, cum primus in eam insulam quæstor veneris, ea te instituere, quæ sequantur alii. Quæ, ut spero, faciliùs consequere, si et P. Lentuli, necessarii tui, legem, et ea, quæ à me constituta sunt, sequi volueris. Quam rem tibi confido magnæ laudi fore. Vale.

ARGUMENTUM.

Commendat Q. Pompejum.

M. T. C. Curio Procos. S. D.

Q. Pompejus Sexti F. multis, et veteribus causis necessitudinis mihi conjunctus est. Is cum antea meis commendationibus et rem, et gratiam, et auctoritatem suam tueri consueverit, nunc profectò, te provinciam obtinente, meis litteris asse-